

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Štěpánovou, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **A. K.**
zastoupena Mgr. Eliškou Smelikovou, advokátkou
sídlem Nádražní 475, 739 92 Návší

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

za účasti
osoby zúčastněné
na řízení: **Mgr. Lic. L. Ch.**

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 6. 2023 č. j. MSK 71360/2023,
sp. zn. VŽ/13539/2023/Ber, o přestupku proti občanskému soužití,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Napadeným rozhodnutím žalovaný potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Třince (dále též jen „správní orgán prvního stupně“ či „magistrát“) ze dne 11. 4. 2023. Tím magistrát uznal žalobkyni vinnou z přestupku proti občanskému soužití dle zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích (dále jen „zákon o některých přestupcích“).
2. Konkrétně se jednalo o přestupek proti občanskému soužití spočívající v jednání žalobkyně, která z nedbalosti jinému ublížila na cti tím, že ho jiným způsobem hrubě urazila, a to dle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o některých přestupcích.
3. Za spáchání přestupku magistrát žalobkyni uložil pokutu ve výši 2 500 Kč, jakož i povinnost k náhradě nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Relevantní skutková zjištění vycházející z obsahu správních spisů

4. Dne 16. 3. 2022 Městský úřad Jablunkov obdržel oznámení přestupku od Mgr. Lic. L. Ch. (dále jen „osoba zúčastněná na řízení“), v němž uvedla, že jí žalobkyně dne 10. 3. 2022 začala po převzetí doporučeného dopisu ve venkovním prostoru v blízkosti jejího domu nevybíravě nadávat před poštovní doručovatelkou. Žalobkyně tyto přestupky páchá opakovaně. Výše uvedené může doložit záznamem z kamerového systému.
5. V důsledku vyloučení všech odborně způsobilých osob oprávněných k projednání věci u Městského úřadu Jablunkov pro možnou podjatost se stal věcně příslušným k projednání přestupku Magistrát města Třince.
6. Ze záznamu o podání vysvětlení ze dne 28. 7. 2022 se podává, že osoba zúčastněná na řízení udělila souhlas jako osoba přímo postižená spácháním přestupku se zahájením řízení o přestupku. Sdělila, že s žalobkyní vede dlouhodobé sousedské spory. Dne 10. 3. 2022 obdržela žalobkyně poštou listinu (jednalo se o předvolání z magistrátu) a žalobkyně jí před poštovní doručovatelkou začala vulgárně plísnit; označila ji výrazy „kurva jedna“ a „svině“ a též uvedla, že „nemá tady místo, protože na to nemá školu“. Uvedené ji hluboce urazilo, považuje to za urážku na cti. Poskytla správnímu orgánu audio a video nahrávku z jejího kamerového systému, která slova žalobkyně zachycují. Správní orgán označené záznamy zanesl na nosič CD.
7. Dne 23. 8. 2022 oznámil magistrát žalobkyni, že zahájil řízení o přestupku. Dne 7. 9. 2022 se ke správnímu orgánu dostavila zástupkyně žalobkyně a seznámila se se spisovým materiálem.
8. Dne 25. 8. 2022 osoba zúčastněná na řízení předložila diplom o dosaženém vysokoškolském vzdělání pedagogického směru v reakci na vyjádření žalobkyně o tom, že „nemá tady místo, protože na to nemá školy“. Rovněž doložila, že vnučku žalobkyně (A. P., která s žalobkyní

obývá společný dům) uznal Okresní soud ve Frýdku – Místku vinnou z přečinu pomluvy za šíření hanlivých a nepravdivých informací o osobě zúčastněné na řízení.

9. Osoba zúčastněná na řízení u ústního jednání uvedla, že dne 10. 3. 2022, když žalobkyně přebírala doporučenou poštu od poštovní doručovatelky, označila osobu zúčastněnou na řízení slovy „kurva jedna nás udala“ a „šviňa jedna“. Bere to jako urážku. Dále žalobkyně říkala, že osoba zúčastněná na řízení nemá „dodělané žádné školy“. K tomu má zvukový a kamerový záznam. Dodala, že tvrzení o tom, že nemá školu a místo, řešila i s vedoucí poštovní doručovatelky. Vedoucí se jí společně s doručovatelkou přišly omluvit za to, že poštovní doručovatelka žalobkyni při rozhovoru přitakala a že se tomu i smála.
10. Správní orgán k důkazu provedl kamerový a zvukový záznam.
11. Zástupkyně žalobkyně u ústního jednání poukázala na to, že za prací v dané lokalitě dojíždí řada lidí a na záznamech nezaznělo výslovně jméno osoby zúčastněné na řízení. Není tak prokázáno, že by se jí to týkalo. Dále vyzdvihla nezákonnost důkazů – záznamů; je na nich zaznamenána žalobkyně i poštovní doručovatelka bez uděleného souhlasu.
12. Poštovní doručovatelka B. P. v postavení svědkyně vypověděla, že dne 10. 3. 2022 doručovala žalobkyni písemnosti, vyslechla si ji a poté to vypustila z hlavy. Poté navštívila společně s paní vedoucí osobu zúčastněnou na řízení, omluvila se za to, že poslouchala žalobkyni. K dotazu správního orgánu sdělila, že žalobkyně byla našťvaná, že k ní jde s dopisem s modrým pruhem, dotazovala se také na mého tchána a tchýni. Zda žalobkyně nadávala výrazy uvedenými v předvolání k ústnímu jednání, si již nevybaví. Osobě zúčastněné na řízení se omluvila za to, že žalobkyni „neutla“ v řeči; je stará a má pořád nějaké problémy. Něco o dojíždění tam padlo, ale neví, vůči komu; žalobkyně udávala informace tzv. jednu přes druhou. Výrazy, že je někdo „svině a kurva“ v rozhovoru nepadly.
13. K výše uvedenému osoba zúčastněná na řízení sdělila, že svědkyně za ní skutečně s vedoucí za den nebo dva po incidentu přijely. Zdůraznila též, že výrazy uvedené v předvolání ze strany žalobkyně padly a svědkyně se za to, že žalobkyni přitakávala, i omluvila.
14. Svědkyně na vyjádření osoby zúčastněné na řízení reagovala tak, že „si to již nevybavuje“.
15. Správní spis obsahuje dále mj. rozhodnutí Městského úřadu Jablunkov ze dne 23. 2. 2023, kterým úřad uznal žalobkyni vinnou z přestupku proti občanskému soužití, kterých se dopustila v červenci 2019 a které spočívaly ve vulgárním osočování osoby zúčastněné na řízení a její matky. Ve spise je žurnalizováno dále rozhodnutí Městského úřadu Jablunkov ze dne 5. 2. 2020, jímž úřad uznal A. P. (vnučku žalobkyně) vinnou z přestupku proti občanskému soužití, kterých se dopustila rovněž v červenci 2019 a které spočívaly ve vulgárním osočování osoby zúčastněné na řízení a její matky.
16. Součástí správního spisu je i výpis z evidence přestupků žalobkyně čítající celkem 4 záznamy. Jedná se o přestupky proti občanskému soužití.

17. Magistrát dále dne 1. 2. 2023 vyslechl jako svědka B., syna osoby zúčastněné na řízení, který uvedl, že několik dní po incidentu přišla za jeho matkou poštačka a její vedoucí. Poštovní doručovatelka nadávky potvrdila a matce se omluvila.
18. Svědkyně H., pracovnice pobočky České pošty v Jablunkově, vypověděla, že osoba zúčastněná na řízení přišla osobně na poštu v Jablunkově, kde si stěžovala na poštovní doručovatelku; konkrétně na to, že společně s žalobkyní na ni nadávaly. Jednalo se podle ní o vážné obvinění, proto řešení dané věci převzala paní P., vedoucí depa pošty v Třinci.
19. Svědkyně P., vedoucí depa České pošty v Třinci, vypověděla, že k jejím rukám přišla stížnost na to, že žalobkyně měla před poštovní doručovatelkou pronést peprná slova. Mluvila s poštovní doručovatelkou, která jí sdělila, že s žalobkyní proběhl rozhovor, že si chtěla „vylít duši“. O obsahu ji neinformovala. Následně s poštovní doručovatelkou k osobě zúčastněné na řízení přijely, poštovní doručovatelka se omluvila za to, že neměla s žalobkyní rozhovor vést.
20. Rozhodnutím ze dne 11. 4. 2023 magistrát uznal žalobkyni vinnou přestupkem podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o některých přestupcích.
21. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně prostřednictvím své zástupkyně odvolání, o němž žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.

III. Obsah žaloby

22. Žalobkyně napadené rozhodnutí sporuje žalobou.
23. Namítá, že se žalovaný nesprávně vypořádal s důkazním materiálem, který měl k dispozici; ani jediný důkaz nesvědčil proti žalobkyni.
24. Žalobkyně poukazuje na nekvalitní audionahrávku: nezaznívá v ní ani jedinkrát jméno údajně na cti poškozené osoby. Byť žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí, že tento důkaz je neprůkazný a nezpůsobilý být přiřazen žádné konkrétní osobě, přesto jej osobě žalobkyně klade k tíži. Sam dokonce spekuluje, zda použitím tohoto důkazu lze narušit integritu osobnostních práv či nikoli.
25. Žalovaný hledá oporu pro závěr o spáchání přestupku ve svědecké výpovědi poštovní doručovatelky. Ta ve své výpovědi, aniž předem znala obsah a kvalitu audionahrávky, nepřipustila, že by došlo k dehonestaci osoby zúčastněné na řízení. Svědkyně si ani nevzpomněla, zda výrazy, které jsou předmětem projednávání přestupku, v rozhovoru se žalobkyní vůbec zazněly.
26. Žalobkyně navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému.

IV. Vyjádření žalovaného

27. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Odkázal na rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

V. Posouzení věci krajským soudem

28. Krajský soud shledal žalobu přípustnou, podanou oprávněnou osobou (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“).
29. V přezkumném řízení soudním je soud povinen zkoumat, zda vydané rozhodnutí je zákonné a bezvadné. Při přezkumu přitom respektuje vymezené žalobní body (§ 75 odst. 2 věta první zákona s. ř. s.).
30. O žalobě rozhodl krajský soud bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.
31. **Žaloba není důvodná.**
32. Krajský soud předesílá, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a orgánu odvolacího tvoří jeden celek (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2009, č. j. 1 Afs 88/2009-48). Z tohoto úhlu pohledu nahlédl i na rozhodnutí žalovaného. To, byť poměrně strohé, ba chabé, odkazuje na závěry magistrátu a souhlasí s jeho obsáhlými odůvodněními, v němž nechybí hodnocení provedených důkazů a přezkoumatelný závěr o vině žalobkyně.
33. Krajský soud též konstatuje, že zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), v § 84 a § 85 stanoví, že zachycení a rozšiřování podoby člověka je možné jen s jeho svolením. Bez udělení svolení je tedy takové jednání zakázáno. Stejně tak nelze bez svolení či zákonného důvodu zasahovat do soukromí dotčené osoby, pořizovat zvukové či obrazové záznamy o soukromém životě osoby a tyto záznamy dále využívat a šířit (srov. § 86 občanského zákoníku). Podle § 88 odst. 1 občanského zákoníku však není svolení třeba, pokud se zvukový či obrazový záznam pořídí nebo použije k výkonu nebo k ochraně jiných práv nebo právem chráněných zájmů jiných osob. Zákonný důvod k zásahu do soukromí jiného nebo k použití zvukového či obrazového záznamu nesmí být využit nepřiměřeným způsobem v rozporu s oprávněnými zájmy člověka (srov. § 90 občanského zákoníku).
34. Otázkou použití audiovizuálních záznamů pořízených soukromou osobou bez souhlasu natáčené osoby v řízení o přestupku se správní soudy již mnohokrát zabývaly. Například z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 11. 2011, č. j. 2 As 45/2010-68, se mimo jiné podává, že i za situace, kdy záznam pořízený soukromou osobou, který zasahuje do sféry osobnostních práv zaznamenané osoby, nebyl pořízen s jejím souhlasem či v souladu se zákonnými výjimkami, není jeho použitelnost pro potřeby dokazování ve správním řízení zcela vyloučena. Je vždy nutno poměřit legitimitu cíle, kterého mělo být pořízením záznamu dosaženo, na straně jedné a přiměřenost užitého postupu na straně druhé.
35. Jinými slovy, pro užití takového záznamu je na místě uvážit, zda v konkrétním případě může převážet nad ochranou osobnostních práv dotčeného subjektu zájem společnosti na objasnění a potrestání deliktních jednání, a především ochrana ústavně zaručených práv pořizovatele takového záznamu.

36. V nyní projednávané věci se magistrát zabýval tím, zda je oprávněn použít audionahrávku a videonahrávku jako důkazní prostředek a učinil o tom přezkoumatelnou a přesvědčivou úvahu. Na straně 8–9 svého rozhodnutí provedl tzv. test proporcionality. Uvážil jednak o legitimitě cíle, kterého má být prostřednictvím provedení tohoto důkazu dosaženo, jednak posoudil přiměřenost užitého postupu. Magistrát rovněž popsal, k ochraně jakých subjektivních práv záznamy sloužily: v posuzované věci se jednalo o ochranu práv osoby zúčastněné na řízení. Krajský soud těmto závěrům magistrátu nemá co vytknout, ztotožňuje se s nimi a v podrobnostech na ně odkazuje (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005–130).
37. Díky záznamům mohl totiž magistrát, ve spojení s dalšími důkazy, řádně objasnit skutkový stav řešené věci. Audiozáznam sloužil k objektivizaci výrazů a slov, jichž žalobkyně užíla (srov. časy 00:10, 00:28 a 2:30 záznamu). Videonahrávka pak potvrdila, že proběhl rozhovor mezi žalobkyní a poštovní doručovatelkou. Z nahrávek je pak patrné, že obě byly pořízeny v den spáchání přestupku (3. 10. 2022), přičemž si časy pořízení audio i videonahrávek vzájemně korespondují.
38. Pořízení záznamů i bez souhlasu žalobkyně a jejich provedení k důkazu bylo legitimní. Magistrát nepochybil, pokud za účelem objektivizace skutkového stavu a po provedeném testu proporcionality použil audio i video nahrávku jako důkaz ve správním řízení.
39. Na tomto místě pak krajský soud koriguje formulaci žalovaného, že se „nejspíš nejedná o žádný závažný zásah do osobnostních práv obviněné z přestupku“; jak již bylo uvedeno výše, správní orgán prvního stupně se dostatečně vypořádal s tím, proč záznamy pořízené bez souhlasu natáčené osoby lze v nynější věci použít.
40. Lze přitakat žalovanému, že záznamy, nahlíženy izolovaně, by nebyly s to objasnit skutkový stav věci bez důvodných pochybností. Ze správního spisu i rozhodnutí správních orgánů je však zjevné, že správní orgány dovodily vinu žalobkyně na podkladě následující, a poměrně bytelné, baterie důkazů: výpověď žalobkyně podaná prostřednictvím její advokátky, výpověď osoby zúčastněné na řízení a jí doložené listiny, výpovědi svědků P., B., P. a H.; závěr o vině pak podpořily audio a video nahrávky a další obsah spisového materiálu.
41. Je zjevné, že magistrát rozhodnutí o vině žalobkyně opřel i o nepřímé důkazy (svědkyně P., H. a B.), které samy o sobě nestačí k tomu, aby mohl být učiněn závěr o existenci toho, co se má dokázat. Prokázaly však skutečnost jinou, která s objasňovanou skutečností souvisí: poštovní doručovatelka se omluvila osobě zúčastněné na řízení za to, že vyslechla a přitakala „výlevům“ žalobkyně. Otázkou a přípustností dokazování nepřímými důkazy v řízení o přestupku se zabýval Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 3. 5. 2007, č. j. 8 As 10/2006-48, v němž uvedl, že *„logická a ničím nenarušovaná soustava vzájemně se doplňujících nepřímých důkazů musí spolehlivě prokazovat všechny okolnosti spáchaného skutku, majícího znaky skutkové podstaty přestupku, nad vši rozumnou pochybnost stavět najisto, že se jednání dopustil právě ten, kdo má být za přestupek postižen, a současně vylučovat možnost jiného závěru.“*
42. To, že žalobkyně dané výrazy použila, je prokázáno především již několikrát zmíněnou audio nahrávkou, nepřímo pak svědky P., H. a B. Sama žalobkyně užití daných výrazů ani

nepopírá. To, že výrazy směřovaly vůči osobě zúčastněné, pak magistrát robustně vypořádal na str. 10–11 svého rozhodnutí. Není smyslem soudního přezkumu neprakticky a zdlouhavě říkat jinými slovy totéž (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005–130). Krajský soud tak pro stručnost odkazuje na odůvodnění rozhodnutí magistrátu, s nímž se plně ztotožňuje. Magistrát provedl detailní hodnocení provedených důkazů, a to jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti.

43. Konečně a zcela podpůrně krajský soud odkazuje i na to, že žalobkyně (i její vnučka) byla v minulosti opakovaně uznána vinnou z přestupků proti občanskému soužití (resp. z trestného činu pomluvy v případě vnučky) směrem k osobě zúčastněné na řízení či její matce. Z rozhodnutí žurnalizovaných ve správním spise je zjevné, že obdobnými vulgárními výrazy, resp. tvrzeními o nedostatečném vzdělání a s tím související nutností dojíždět za prací, častovala žalobkyně osobu zúčastněnou na řízení opakovaně již v minulosti. Jejich užití, resp. sdělovaný názor, jí tedy není cizí.

44. Žalobní námitky proto soud neshledal důvodnými.

VI. Závěr a náklady řízení

45. Ze shora uvedených důvodů krajský soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

46. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. krajský soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalovanému podle obsahu spisu nad rámec jeho běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

47. Ve vztahu k osobě zúčastněné na řízení soud o nákladech řízení rozhodl dle § 60 odst. 5. s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 11. února 2025

JUDr. Kateřina Štěpánová, Ph.D.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje I.Ch.